

ความเชื่อและความคาดหวังของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย
ต่อการเรียนวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น
Beliefs and Expectations of Thai Learners of Japanese
in Learning Japanese Writing

сайнһт ґоһейрвґґ, Sayan Korsatianwong*

วันรับบทความ 17 พฤศจิกายน 2564 / วันแก้ไขบทความ 15 ธันวาคม 2564 / วันตอบรับบทความ 21 ธันวาคม 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อและความคาดหวังในการเรียนวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ที่กำลังเรียน หรือเคยเรียนวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่นในหลักสูตรมาแล้วอย่างน้อย 1 วิชา จำนวนรวม 91 คน ในประเด็นด้านเนื้อหาและแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น ความคาดหวังของผู้เรียนต่อบทบาทหน้าที่ของตนเองและอาจารย์ผู้สอน โดยใช้แบบสอบถามสำรวจเรื่องความเชื่อในการเรียนภาษาที่สอง ที่ดัดแปลงจากแบบสอบถาม Beliefs about Language Learning Inventory (BALLI) โดยได้ดัดและเพิ่มเติมคำถามให้สอดคล้องกับบริบทของรายวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เชื่อว่า ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่ยากต่อการเรียนรู้ จึงทำให้การเรียนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างจากการเรียนวิชาอื่น ๆ และเชื่อว่า ความกระตือรือร้น การขวนขวาย และแรงจูงใจมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมากกว่าปัจจัยในเรื่องของเพศ, อายุ และพรสวรรค์ ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความเชื่อต่อแรงจูงใจและความคาดหวังในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของตนเองในเชิงบวกว่า ตนเองจะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา ญี่ปุ่นเพราะแรงจูงใจในการเลือกเรียนมาจากความชื่นชอบในภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่นและความคาดหวังในการได้งานที่ดีในอนาคต นอกจากนี้ ผู้เรียนยังมีความเชื่ออย่างยิ่งว่า การเรียนวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น แต่มักจะยึดติดกับการเรียนคำศัพท์ ไวยากรณ์เป็นจำนวนมาก รวมถึงการแปลจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง ซึ่งทำให้เกิดแรงจูงใจเชิงลบที่ส่งผลให้ขาดความมั่นใจและเป็นอุปสรรคในการเรียนการเขียน ในประเด็นความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และกลวิธีการสอนของครูผู้สอน การเขียนภาษาญี่ปุ่นที่ดี พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญถึงบรรยากาศในการเรียนและกลวิธีการสอนของผู้สอนค่อนข้างมาก ผู้เรียนคาดหวังให้ผู้สอนสร้างแรงจูงใจในการเรียนและให้กำลังใจผู้เรียน มีอารมณ์ขันและจัดการเรียนการสอนให้มีความสนุกสนาน ผลการวิจัยในครั้งนี้นำมาซึ่งข้อมูลอันเป็นประโยชน์ที่จะนำไปพัฒนาการเรียนการสอนการเขียนภาษาญี่ปุ่นให้สอดคล้องกับความเชื่อและความคาดหวังของผู้เรียนมากยิ่งขึ้นในอนาคต

* ดร. อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น วิทยาลัยศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต, อีเมล smrken@hotmail.com

คำสำคัญ ความเชื่อ แรงจูงใจและความคาดหวัง การเขียนภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย
บทบาทหน้าที่ของผู้เรียนและผู้สอน

Abstract

The purpose of this research was to explore Thai learners' beliefs and expectations of Japanese writing learning in terms of content, instructional management, and students' and teachers' roles and duties. The study investigated students majoring in Japanese at a private university, Thailand. The samples were 91 students studying in their 2nd, 3rd and 4th year currently studying or having studied at least one Japanese writing course. The survey employed a questionnaire with questions divided into five key areas. Some of the questions were adapted from the Beliefs about Language Learning Inventory (BALLI) questionnaire to ensure the questionnaire meet the context of Japanese writing learning. The results showed that most learners believed that Japanese was a difficult language to learn. Therefore, learning Japanese was different from other subjects. Many students believed that enthusiasm, perseverance, and motivation had greater effect on the effectiveness of learning Japanese than gender, age and talent. Most learners had positive beliefs in their motivations and expectations for learning Japanese and would be successful in learning Japanese because they chose to study Japanese as their major based on their particular preference for the Japanese language and culture and their expectation of getting a good job in the future. In addition, the students also believed strongly that studying Japanese writing is essential for students majoring in Japanese. However, writing courses generally emphasized vocabulary, grammar, and translation resulting in negative motivation and lack of confidence in learning to write. Regarding the students' beliefs about the roles, duties, and teaching strategies of good Japanese writing teachers, learners were found to pay much attention to the learning environments and teaching strategies. Learners expected teachers to motivate them to learn, having a sense of humor and making the class fun. The results provided useful information that could be used to improve Japanese writing instruction in accordance with the beliefs and expectations of learners in the future.

Keywords: Beliefs, Motivation and expectation, Japanese writing, Thai learners of Japanese, Roles of learners and teachers

1. บทนำ

ความเชื่อและความคาดหวังของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น หากผู้เรียนมีความเชื่อที่เป็นลบอันเป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น หรือมีความคาดหวังที่น้อย จะทำให้การเรียนนั้นปราศจากผลสัมฤทธิ์ ทั้งนี้ ความเชื่อและความคาดหวังนั้นย่อมแตกต่างกันตามผู้เรียนแต่ละคน (Devon Woods, 1996. อ้างอิงใน กมลทิพย์ พลบุตร, 2551) ความเชื่อในเรื่องการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศมีหลายด้าน เช่น ความยากง่ายของภาษาที่เรียน กระบวนการเรียนรู้ กลยุทธ์ที่ช่วยในการเรียน ทักษะคิด ความคาดหวังต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และวิธีการสอนของครู (Rod Ellis, 1994 อ้างอิงใน กมลทิพย์ พลบุตร, 2551) การที่ผู้สอนรับรู้ เข้าใจ และหาแนวทางเพื่อแก้ไขและชี้แนะให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจตนเองได้มากขึ้น จะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนความเชื่อเพื่อให้เรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สถานการณ์ในปัจจุบันที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ส่งผลให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอนภาษาต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากการเรียนในชั้นเรียนมาเป็นการเรียนออนไลน์ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจของผู้เรียนในหลายมิติ เช่น การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน, ความกระตือรือร้นอยากรู้ในสิ่งที่เรียน หรือแม้แต่ความหดหู่ ซึมเศร้ากับการเรียนออนไลน์ที่จำเจ ผู้เขียนเชื่อว่า หลายวิชาต่างก็มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนด้วยกันทั้งสิ้น เมื่อได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบการสอนรายวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น ซึ่งเคยเป็นรายวิชาที่ผู้สอนชาวญี่ปุ่นเป็นผู้รับผิดชอบ เนื่องจากเน้นการปฏิบัติ ความถูกต้อง และเป็นธรรมชาติ อันเป็นรูปแบบหลักในการเรียนการสอนรายวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่นของสถาบันการศึกษาของไทย แต่เมื่อภาควิชาฯ อยู่ในภาวะขาดแคลนอาจารย์ชาวญี่ปุ่น กอปรกับสถานการณ์ระบาดของ COVID 19 ทำให้อาจารย์ชาวไทยต้องรับผิดชอบการสอนวิชาการเขียนทั้งหมดแทน ด้วยเหตุนี้ ผู้เขียนจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องความเชื่อและความคาดหวังของผู้เรียนในหลายประเด็น ได้แก่ ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับแรงจูงใจและความคาดหวังในการเรียนการสอนรายวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับแนวทางการเรียน หน้าที่และบทบาทของผู้เรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น และบทบาทของอาจารย์ผู้สอนการสอนภาษาญี่ปุ่น งานวิจัยของเฟอร์กูสัน (Ferguson, 2005) พบว่า ความเชื่อของผู้เรียนภาษาที่สองเกี่ยวกับครูเจ้าของภาษาและครูที่ไม่ใช่เจ้าของภาษานั้น ผู้เรียนเชื่อว่า การเรียนไวยากรณ์ การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมการใช้ภาษา และการพัฒนาสำเนียงให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาเป็นเรื่องสำคัญ แต่ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ได้ลงความเห็นว่า การเรียนกับครูเจ้าของภาษาก็กับครูที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ใครสอนดีก็ดีกว่ากัน โดยให้เหตุผลว่า ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติและความรู้ความสามารถของครูผู้สอนมากกว่า

ดังนั้น ผู้เขียนจึงต้องการศึกษาความเชื่อและความคาดหวังของทั้งการเรียนการสอนรายวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น รวมไปถึงแรงจูงใจ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการตระหนักในหน้าที่บทบาทของผู้เรียนและผู้สอนในรายวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่นที่ผู้เรียนกำลังเรียนหรือเคยเรียนมาแล้ว โดยเป็นกรณีศึกษาของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อในการเรียนภาษาที่สองมีหลายด้านซึ่งล้วนแล้วแต่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองทั้งสิ้น งานวิจัยส่วนใหญ่ได้ใช้เครื่องมือในการวิจัยที่ฮอร์วิตซ์ (Horwitz, 1988) คิดค้นขึ้นเพื่อศึกษาเรื่องความเชื่อในการเรียนภาษา (Beliefs About Language Learning Inventory หรือใช้ชื่อย่อว่า BALLI) โดยแบ่งความเชื่อของผู้เรียนเป็น 5 หัวข้อ ได้แก่ 1. ความเชื่อเกี่ยวกับความยากของภาษา 2. ความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถทางภาษา 3. ความเชื่อเกี่ยวกับลักษณะของภาษา 4. ความเชื่อเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนการสอน และ 5. ความเชื่อเกี่ยวกับแรงจูงใจและความคาดหวังในการเรียน ซึ่งนำไปใช้ศึกษากลุ่มผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศเป็นหลัก (Diab, R, 2006 ; Ilkay C.Y.& Basak T, 2015; Altan M.C., 2006)

สำหรับงานวิจัยในประเทศญี่ปุ่นนั้น โคกิน (Kogin, 2006) ได้สำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อครูชาวต่างชาติ ที่ทดลองสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นพบว่า เมื่อเรียนจบคอร์ส ผู้เรียนชาวต่างชาติส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกต่อครูชาวต่างชาติ โดยให้เหตุผลว่า “มีครูหลายแบบทำให้เรียนสนุก” “ถ้าตัวเองพยายามก็จะเป็นอย่างครูได้” “ครูเตรียมการสอนดี” “ครูมีวิธีพลิกแพลงให้การเรียนน่าสนใจ” “ครูสอนเรื่องยาก ๆ ให้เข้าใจได้” “ครูเก่งภาษาญี่ปุ่นจะมีสัณฐานอะไรก็ไม่สำคัญ” อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนระบุถึงข้อเสียของครูชาวต่างชาติว่า ออกเสียงยังไม่ถูกต้อง ไม่เป็นมาตรฐาน และผู้เรียนไม่คิดจะเลียนแบบ นูเบ (Nuibe, 2010) ได้สำรวจทัศนคติของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติ (นิวซีแลนด์ ไทย เวียดนาม เกาหลี จีน และไต้หวัน) จำนวน 1,441 คน เพื่อวิเคราะห์คุณสมบัติที่จำเป็นของครูสอนภาษาญี่ปุ่น โดยใช้แบบสอบถามที่มีคำถาม 41 ข้อ ซึ่งพัฒนามาจากแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมและคุณลักษณะของครูภาษาต่างประเทศของมอสโควิตซ์ (Moskovitz, 1976 อ้างอิงใน Nuibe, 2010) ผลการวิเคราะห์พบว่า คุณสมบัติที่จำเป็นมี 5 ประการ ได้แก่ 1. ความเชี่ยวชาญในฐานะครูสอนภาษาญี่ปุ่น 2. ประสบการณ์และคุณวุฒิในการเป็นครูสอนภาษาญี่ปุ่น 3. ลักษณะนิสัยที่เหมาะสม 4. ทักษะการสอน และ 5. ทักษะการจัดการชั้นเรียนและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน ในงานวิจัยนี้ได้กล่าวถึงคำตอบของผู้ทำแบบสอบถามชาวไทยว่า มีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญกับความเชี่ยวชาญของผู้สอนเป็นอันดับแรก ลำดับถัดมา ได้แก่ ลักษณะนิสัย ทักษะการจัดการชั้นเรียน ทักษะการสอน ส่วนประสบการณ์ ส่วนคุณวุฒิของผู้สอนนั้นมีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

งานวิจัยที่ศึกษาความเชื่อของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อคุณสมบัติและบทบาทของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ของ อัจฉรา อังตระกูล (Aungtrakul, 2008) และ ยุพกา พุกขิมา (2554) พบว่า หัวข้อที่ผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นด้วย ได้แก่ “ครูควรให้กำลังใจผู้เรียนเสมอ” “นอกจากสอน ครูควรสร้างความสนิทสนมกับผู้เรียนโดยถามสารทุกข์สุกดิบ และควรมีอารมณ์ขันบ้าง” “ครูควรแก้ไขทันที เมื่อผู้เรียนใช้ภาษาญี่ปุ่นผิด” “ครูควรสอนทุกอย่างที่นักเรียนจำเป็นต้องเรียน” “เรียนกับครูที่มีประสบการณ์สอนนานดีที่สุด” “เรียนกับเจ้าของภาษาที่ดีที่สุด” เป็นต้น จึงอาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาเอกวิชาภาษาญี่ปุ่นส่วนใหญ่คิดว่า นอกจากเนื้อหาวิชา การควรใส่ใจผู้เรียนด้านจิตใจ มีสภาวะที่พึงพาครูในระดับสูง และเน้นความถูกต้องของการใช้ภาษาญี่ปุ่น ประเด็นสุดท้ายนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของกมลทิพย์ พลบุตร (2551) ที่พบว่า ผู้เรียนชาวไทยให้

ความสำคัญกับความถูกต้องในการใช้ภาษาและการออกเสียง โดยเชื่อว่า การเรียนภาษาญี่ปุ่นคือการเรียน คำศัพท์ ไวยากรณ์ และการแปล

สรัญญา คงจิตต์ และ โยชิตะ (Kongjit and Yoshida, 2012) ได้ศึกษาความคาดหวังของผู้เรียน ภาษาญี่ปุ่นชั้นต้นชาวไทยที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ชาวไทยและชาวญี่ปุ่น แล้วพบว่า หัวข้อที่ผู้เรียน ประเมินครั้งหนึ่งคาดหวังให้อาจารย์ชาวไทยเป็นผู้สอนและบรรยายเป็นภาษาไทย ได้แก่ การสอนไวยากรณ์ และการอธิบายเปรียบเทียบทางไวยากรณ์ ในทางกลับกัน หัวข้อที่ผู้เรียนชาวไทยคาดหวังให้อาจารย์ชาวญี่ปุ่น ใช้ภาษาญี่ปุ่นในการบรรยาย ได้แก่ การออกเสียง และการสนทนา อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้เรียนอีก ประมาณร้อยละ 30-50 ตอบว่า หัวข้อเหล่านี้จะให้อาจารย์ชาวไทยหรือชาวญี่ปุ่นเป็นผู้สอนก็ได้ หรืออาจกล่าว ได้ว่า ผู้เรียนตระหนักถึงข้อดีและข้อเสียของครูเจ้าของภาษาและครูที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา

งานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการเรียนภาษาที่สองและทัศนคติในการเรียนเท่าที่ผ่านมา กล่าวถึงโดยภาพรวม ครอบคลุมเนื้อหาหลักในหลายทักษะของการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น เช่น การเขียน การฟัง ส่วนการศึกษา ความเชื่อของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาที่สองในแต่ละทักษะอย่างจำเพาะเจาะจงนั้น เริ่มมีผู้สนใจศึกษาบ้าง แต่ยังไม่มากนัก เช่น ยุพกา พุกขิมา (2562) ได้ศึกษาทัศนคติของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นในรายวิชาการอ่าน ภาษาญี่ปุ่นชั้นสูง กรณีศึกษานักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่ง สำหรับรายวิชาที่ เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนนั้น ทาโนะ (Tano, 2564) ได้ศึกษากลวิธีการสอนแบบ Team Base Learning โดยการใช้ Reaction Paper เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการเขียนคำถาม เขียนถึงปัญหาที่ไม่เข้าใจ รวมถึงการบรรยาย ความรู้สึกได้ตอบกับผู้สอนในการรายวิชาการเขียนขั้นต้น นับเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนและฝึกให้ ผู้เรียนกล้าที่จะเขียนภาษาญี่ปุ่น

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า การศึกษาความเชื่อ ความคาดหวัง และทัศนคติเฉพาะในด้านการเรียนการสอน รายวิชาการเขียนยังมีไม่มากนัก ผู้เขียนจึงสนใจที่จะศึกษาความเชื่อของผู้เรียน เฉพาะเรื่องทักษะการเขียนของ นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ในรายวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น (Japanese Writing)

3. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย ซึ่งเป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นของ มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น ทั้งในส่วนของ เนื้อหา แนวทางการจัดการเรียนการสอน ความคาดหวังของผู้เรียน และบทบาทหน้าที่และอาจารย์ผู้สอน เพื่อ วิเคราะห์ว่า ความคาดหวังดังกล่าวสอดคล้องกับความเชื่อของผู้เรียนหรือไม่ อย่างไร

4. นิยามคำศัพท์

บทความวิจัยนี้อ้างอิงความหมายเรื่องความเชื่อที่ปรากฏใน ยุพกา พุกขิมา (2562) ที่ว่า ความเชื่อ ของผู้เรียน หมายถึง ความคิด ทัศนคติของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ๆ โดยใช้ความหมายที่ ปรากฏใน Dictionary of Language Teaching and Applied Linguistics ดังนี้ “Ideas learners have concerning different aspects of language, language learning and teaching, that may

influence their attitudes and motivations in learning and have an effect on their learning strategies and learning outcomes.” (Dictionary of Language Teaching and Applied Linguistics (3rd edition), 2002: 297)

ส่วนความคาดหวังของผู้เรียนนั้น ยุพกา พุกุชิม่า (2562) นิยามว่า ความรู้สึกนึกคิดที่แสดงความต้องการความปรารถนาต่อบทบาทหน้าที่ของผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในประเด็นการกำหนดผู้สอนและภาษาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยความคาดหวังเชื่อมโยงกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากและความพยายามในการเรียนมากขึ้น

5. วิธีการศึกษา

5.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายของการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งที่กำลังเรียน หรือเคยเรียนรายวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น (JPN231/ JPN232/ JPN331/ JPN332) จำนวนรวม 133 คน โดยมีผู้ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 91 คน (คิดเป็น 68.42%) มีประสบการณ์ในการเรียนวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่นอย่างน้อย 1 วิชา แบ่งเป็นเพศชาย 30 คน (32.96%) และเพศหญิง 61 คน (67.03%) จำแนกได้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่กำลังเรียนรายวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น 1 จำนวน 34 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่กำลังเรียนวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น 3 ที่เรียนรายวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น 1-2 มาแล้ว จำนวน 26 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่กำลังเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่น 7 ซึ่งผ่านการเรียนรายวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น 1-4 มาแล้ว จำนวน 31 คน ผู้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้เคยเรียนภาษาญี่ปุ่นในชั้นมัธยมศึกษา 55 คน (60.43%) และผู้ที่ไม่เคยเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก่อน 36 คน (39.56%) ผู้ที่เคยสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น (Japanese Language Proficiency Test หรือ JLPT) ระดับ N2 จำนวน 3 คน (3.29%) ระดับ N3 จำนวน 16 คน (17.58%) ระดับ N4 จำนวน 25 คน (27.47%) ระดับ N5 จำนวน 33 คน (36.26%) และผู้ที่ไม่เคยสอบ JLPT จำนวน 14 คน (15.38%)

5.2 เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี ระยะเวลาการเรียนภาษาญี่ปุ่น และระดับ JLPT

ส่วนที่ 2 ความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษาญี่ปุ่น ได้กำหนดหัวข้อคำถามโดยอ้างอิงจากแบบสอบถามของฮอร์วิตซ์ (Horwitz, 1988) ที่สำรวจความเชื่อในการเรียนภาษาที่สอง (Beliefs about Language Learning Inventory) หรือ BALLI โดยดัดแปลงคำถามจากต้นฉบับภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาไทย เปลี่ยนคำว่า “ภาษาที่สอง” เป็น “ภาษาญี่ปุ่น” เพื่อให้ตรงกับบริบทของประเด็นการศึกษา และตัดหัวข้อคำถามบางส่วนที่เน้นเรื่องทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด การออกเสียง ซึ่งอยู่นอกเหนือประเด็นการศึกษา

นอกจากนี้ ผู้เขียนได้เพิ่มประเด็นคำถามที่เจาะจงไปยังเรื่องความเชื่อ ความต้องการเกี่ยวกับการเรียน การสอนวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น ทั้งในเรื่องกลวิธีและกิจกรรมการสอนในชั้นเรียน บทบาทของครูผู้สอนใน วิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น นับว่าแตกต่างไปจากงานวิจัยเรื่องความเชื่อของผู้เรียนที่เคยมีมา ซึ่งเน้นเรื่องความ เชื่อและกลวิธีการเรียนภาษาที่สองในบริบทกว้าง ๆ ไม่จำเพาะเจาะจงเรื่องทักษะด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ

สำหรับการศึกษาเชิงปริมาณกับผู้เรียนชาวไทยนั้น แบบสอบถามได้แบ่งเนื้อหาเป็น 5 ประเด็น ได้แก่

1. ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่นและการเรียนภาษาญี่ปุ่น เช่น คุณลักษณะของภาษาญี่ปุ่น
2. ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับแรงจูงใจและความคาดหวังที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น เช่น แรงจูงใจ ในการเลือกเรียน การนำภาษาญี่ปุ่นไปใช้ในอนาคต
3. ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น เช่น ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนการ เขียนภาษาญี่ปุ่น ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่น
4. ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับแนวทางการเรียน หน้าที่และบทบาทของผู้เรียนวิชาการเขียน ภาษาญี่ปุ่น เช่น เนื้อหา และกลวิธีการสอนที่ใช้ในการเรียนการเขียนภาษา ญี่ปุ่น
5. ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับหน้าที่และบทบาทของผู้สอนรายวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น เช่น คุณลักษณะและคุณสมบัติของผู้สอนที่ต้องการ

ผู้ตอบแบบสอบถามใช้การประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เห็นด้วยปานกลาง ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพื่อประเมินความเชื่อตามประเด็นคำถามว่า ผู้เรียนมีความเชื่อในระดับใด และในแต่ละประเด็นที่ระบุข้างต้นนี้จะมีส่วนข้อคิดเห็นให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เขียนความคิดเห็นเพิ่มเติม อย่างอิสระ เพื่อให้ผู้เขียนจะนำมาใช้วิเคราะห์ร่วมกับผลจากตัวเลขร้อยละ (%) ของแต่ละหัวข้อในแบบสอบถาม

5.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลและวิธีวิเคราะห์ผลการวิจัย

ผู้เขียนได้เก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2564 (ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564) ที่มีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ตลอดภาคการศึกษา อันเนื่องมาจากสถานการณ์เฝ้าระวังการ แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 โดยจัดทำแบบสอบถามในรูปแบบ Google Form แจกจ่ายวัตถุประสงค์ของ แบบสอบถามเพื่อให้ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเขียนตอบกลับมาภายในเวลา 2 สัปดาห์ ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้เขียนนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยนำผลข้อมูลทั้งในส่วน ตัวเลขร้อยละ (%) และในส่วนข้อคิดเห็นทั้ง 5 ประเด็น มาวิเคราะห์และอภิปรายร่วมกัน

6. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

6.1 ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่นและการเรียนภาษาญี่ปุ่น

ตารางที่ 1 : ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่นและการเรียนภาษาญี่ปุ่น

คำถาม	ระดับความคิดเห็น (%)				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1 ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่ยากต่อการเรียนรู้	23.08	45.05	25.27	6.59	0.00
2 การเรียนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างจากการเรียนวิชาอื่น	26.37	43.96	19.78	9.89	0.00
3 ภาษาญี่ปุ่นมีโครงสร้างทางภาษาคคล้ายกับภาษาไทย	2.20	3.30	19.78	45.05	29.67
4 ทุกคนสามารถเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	27.47	31.87	28.57	8.79	3.30
5 ผู้หญิงสามารถเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นได้ดีกว่าผู้ชาย	2.20	2.20	23.08	26.37	46.15
6 เด็กสามารถเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นได้ดีกว่าผู้ใหญ่	23.08	31.87	21.98	9.89	13.19
7 บางคนเกิดมาพร้อมความสามารถในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น	13.19	25.27	26.37	16.48	18.68
8 ผู้ที่มีทักษะภาษาต่างประเทศอื่นมาก่อน(นอกจากภาษาแม่) ผู้ที่ไม่มีทักษะภาษาต่างประเทศอื่นเลย	14.29	32.97	26.37	15.38	10.99

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยในประเด็นเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่นและการเรียนภาษาญี่ปุ่นว่า ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่ยากต่อการเรียนรู้ (45.05%) การเรียนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างจากการเรียนวิชาอื่น (43.96%) ผู้เรียนเห็นด้วยอีกว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (31.87%) เด็กสามารถเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นได้ดีกว่าผู้ใหญ่ (31.87%) และผู้ที่มีทักษะภาษาต่างประเทศอื่นมาก่อน (นอกจากภาษาแม่) จะเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นได้มากกว่าผู้ที่ไม่มีทักษะภาษาต่างประเทศอื่นเลย (32.97%) ผู้เรียนเห็นด้วยปานกลางว่า บางคนเกิดมาพร้อมความสามารถในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น (26.37%) แต่ผู้เรียนไม่เห็นด้วยว่า ภาษาญี่ปุ่นมีโครงสร้างทางภาษาคคล้ายกับภาษาไทย (45.05%) และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ผู้หญิงสามารถเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นได้ดีกว่าผู้ชาย (46.15%)

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนเชื่อว่าภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่ยากต่อการเรียนรู้ จึงทำให้การเรียนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างจากการเรียนวิชาอื่น ๆ ผู้เรียนมีความเชื่อเป็นพื้นฐานอยู่แล้วว่าโครงสร้างภาษาไทยกับภาษาญี่ปุ่นมีความแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ความเชื่อที่ว่า ภาษาแต่ละภาษามีระดับความยากง่ายต่างกันค่อนข้างจะเป็นความเชื่อสากลสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศทั่วโลก ดังเห็นได้จากงานวิจัยของฮอว์วิตซ์ (Horwitz, 1987) และ Hashimoto, 1993) นอกจากนี้ มีผู้เรียนที่มีความเชื่อว่า อายุและพรสวรรค์อาจมีผลต่อความสามารถในการเรียนภาษา แต่ผู้เรียนจำนวนมากไม่เชื่อว่า ปัจจัยทางด้านเพศจะมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการเรียน เห็นได้จากข้อคิดเห็นของผู้เรียนหลายคนดังต่อไปนี้

“ผู้ที่เรียนภาษาญี่ปุ่นนั้นถ้าได้เริ่มเรียนตั้งแต่วัยเด็กจะสามารถเรียนรู้ได้ไวมาก เพราะคนที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในวัยเด็กจะมีความเข้าใจในภาษาที่ไม่ยึดติดอยู่กับภาษาใดภาษาหนึ่งเหมือนกับผู้ใหญ่ที่เริ่มใช้ภาษาแม่จนเคยชิน”

“บางคนก็มีพรสวรรค์แต่บางก็ต้องเป็นพรแสวง การเรียนรู้ที่ความตั้งใจในการเรียน ขวนขวาย และซิมซั๊บ”

“คนที่เรียนได้เก่งไม่ใช่เป็นเพราะเด็กผู้ใหญ่หรือชายหญิง แต่ต้องเป็นคนขยันและชอบภาษาญี่ปุ่น มาก ๆ ค่ะ”

สิ่งที่ผู้เรียนเชื่อว่ามีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียน คือ ความกระตือรือร้น การขวนขวาย และแรงจูงใจที่ต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น ทั้งนี้ยังมีผู้เรียนจำนวนหนึ่งที่เชื่อว่า การมีทักษะในภาษาต่างประเทศอื่นมาก่อน หรืออยู่ในสถานะแวดล้อมที่มีคนในครอบครัวหรือผู้ใกล้ชิดพูดภาษาญี่ปุ่นได้ ก็ถือเป็นรากฐานที่ดีในการเรียนให้มีประสิทธิภาพได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากในข้อคิดเห็นของผู้เรียนต่อไปนี้

“เชื่อว่าถ้าเรามีแพชชั่นในการเรียนแล้วพยายามมากพอ มันก็น่าจะทำได้ บางครั้งมันอาจจะกดดันแต่สุดท้ายก็ต้องเอาชนะทุกอย่างให้ได้”

“ถ้าคนที่เคยเรียนภาษาอื่นมาก่อน คาดว่าจะมีการปรับตัวกับการเข้าใจภาษามากกว่า คนที่สามารถใช้ภาษาญี่ปุ่นในชีวิตประจำวันได้ เช่น คนในครอบครัวสามารถพูดภาษาญี่ปุ่นได้ ก็จะมีความสามารถในการพูดและฟังมากกว่าคนอื่นที่ไม่มี”

6.2. ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับแรงจูงใจและความคาดหวังที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

ตารางที่ 2 : ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับแรงจูงใจและความคาดหวังที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

คำถาม	ระดับความคิดเห็น (%)					
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วยปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
9	ข้าพเจ้ามีทักษะและสามารถเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นได้ดี	2.20	17.58	60.44	18.68	1.10
10	ข้าพเจ้าตัดสินใจเรียนภาษาญี่ปุ่นด้วยตนเอง เพราะความชื่นชอบส่วนตัว	59.34	26.37	8.79	1.10	4.40
11	ข้าพเจ้าตัดสินใจเรียนภาษาญี่ปุ่น เพราะคำแนะนำจากคนรอบข้าง	5.49	8.79	10.99	29.67	45.05
12	ข้าพเจ้าตัดสินใจเรียนภาษาญี่ปุ่น เพราะอยากมีโอกาสในการทำงานที่ดี	30.77	28.57	27.47	4.40	8.79
13	ข้าพเจ้าตัดสินใจเรียนภาษาญี่ปุ่น เพราะไม่รู้ว่าจะเรียนอะไร	14.29	15.38	18.68	13.19	38.46
14	ข้าพเจ้าอยากมีเพื่อนเป็นชาวญี่ปุ่น	51.65	28.57	10.99	6.59	2.20
15	ข้าพเจ้าต้องการไปเรียนต่อที่ญี่ปุ่น	49.45	19.78	17.58	9.89	3.30
16	ข้าพเจ้าจะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาญี่ปุ่น	49.45	24.18	18.68	5.49	2.20

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ได้ตัดสินใจเรียนภาษาญี่ปุ่นด้วยตนเองเพราะความชื่นชอบส่วนตัว (59.34%) และอยากมีโอกาสในการทำงานที่ดี มีเงินเดือนสูง (30.77%) โดยไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ได้ตัดสินใจเรียนเพราะคำแนะนำจากคนรอบข้าง (45.05%) หรือเข้ามาเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นโดยไม่รู้ว่าจะเรียนอะไร (38.4%) ผู้เรียนยังเห็นด้วยอีกว่า ตนเองอยากมีเพื่อนเป็นชาวญี่ปุ่น (45.05%) อยากไปเรียนต่อที่ญี่ปุ่น (45.05%) และเชื่อว่าตนเองจะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาญี่ปุ่น (45.05%) การเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นเพราะมีจุดมุ่งหมาย ความคาดหวังและแรงผลักดัน ทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลางว่า ตนเองจะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาญี่ปุ่น (60.44%)

ผลการศึกษาแสดงว่า ผู้เรียนมีความเชื่อต่อแรงจูงใจและความคาดหวังในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของตนเองได้จากการคิดเห็นเชิงบวกว่า ตนเองมีทักษะและสามารถเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นได้ดี คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง (2.20%), เห็นด้วย (17.58%) และเห็นด้วยปานกลาง (60.44%)) ซึ่งน่าจะมีสาเหตุมาจากการที่ผู้เรียนเป็นผู้เลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นเอง โดยไม่จำเป็นต้องปรึกษาขอคำแนะนำจากใคร มีความตั้งใจที่จะเลือกเรียนเพราะความชื่นชอบและความสนใจส่วนตัว โดยเฉพาะเรื่องมังงะและอนิเมะ ซึ่งเป็นความชื่นชอบที่โดดเด่นของวัยรุ่นในปัจจุบัน ทั้งยังมีเป้าหมายว่า ความรู้ภาษาญี่ปุ่นจะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพ ได้เงินเดือนสูงนำไปใช้ต่อยอดในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือเป็นใบนำทางในการทำงานในประเทศญี่ปุ่น ดังข้อคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อไปนี้

“ตอนแรกที่มีความคิดที่จะเรียนภาษาญี่ปุ่นก็ได้แรงจูงใจจากสิ่งที่ชอบ เช่น ไอศกรีมญี่ปุ่นและการดูญี่ปุ่นและมีความหวังว่าในสักวันจะสามารถเข้าใจภาษาญี่ปุ่นได้อย่างดีด้วยตนเอง”

“เป็นการตัดสินใจเรียนด้วยตัวเอง คนรอบข้างมักบอกว่าทำไมไม่เรียนภาษาอื่น แต่เชื่อว่า หากเรียนสิ่งที่ชอบก็จะทำได้ดี และมีความสุขมากกว่า”

“ผมชอบภาษาญี่ปุ่นมาก และชอบอาหาร วัฒนธรรม วิถีชีวิต อยากจะไปเรียนและทำงานที่ญี่ปุ่น”

“ความคาดหวังต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นในช่วงแรก คิดเพียงว่าอยากที่จะเข้าใจภาษาญี่ปุ่นที่สื่อสารกันในการดูเพื่อที่จะไม่ต้องไปฟังการขับไทยที่การ์ตูนบางเรื่องก็มี บางเรื่องก็ไม่มี แต่ในช่วงหลังมีความหวังว่าจะสามารถใช้ภาษา ญี่ปุ่นประกอบอาชีพที่ชื่นชอบได้ เช่น งานแปล(มังงะ) งานล่าม”

ผลสรุปจากการทราบถึงแรงจูงใจในด้านความสนใจส่วนตัวและแรงจูงใจในการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต มีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของกมลทิพย์ พลบุตร (2551) และยุพกา พุกขิม่า (2554) ที่พบว่า ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับมหาวิทยาลัยของไทยมีความเชื่อในลักษณะเดียวกัน เนื่องจากภาษาญี่ปุ่นยังคงมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนของผู้เรียน โดยเกิดจากแรงจูงใจทั้งในเรื่องของความชื่นชอบส่วนตัวในภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น และแรงจูงใจที่จะเป็นเส้นทางให้ประสบความสำเร็จในการเรียนต่อและการงานในอนาคต

6.3. ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่น

ตารางที่ 3 : ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่น

คำถาม	ระดับความคิดเห็น (%)					
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วยปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
17	ข้าพเจ้าชื่นชอบและถนัดการเขียนที่เป็นภาษาไทย	19.78	28.57	37.36	6.59	7.69
18	ข้าพเจ้าชื่นชอบและถนัดการเขียนเป็นภาษาญี่ปุ่น	3.30	15.38	63.74	13.19	4.40
19	การเรียนวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น	65.93	24.18	8.79	1.10	0.00
20	การเรียนวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น เรียนในประเทศญี่ปุ่นดีที่สุด	16.48	17.58	35.16	24.18	6.59
21	การเรียนวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น เรียนกับครูเจ้าของภาษาดีที่สุด	18.68	23.08	39.56	13.19	5.49
22	การเรียนวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น สิ่งสำคัญที่สุดคือการเรียนไวยากรณ์	40.66	29.67	26.37	3.30	0.00
23	การเรียนวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น สิ่งสำคัญที่สุดคือการเรียนคำศัพท์	56.04	32.97	7.69	2.20	1.10
24	การเรียนวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น สิ่งสำคัญที่สุดคือการเรียนรู้การแปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นไทย และ ไทยเป็นญี่ปุ่น	39.56	29.67	19.78	8.79	2.20
25	ทักษะการเขียนภาษาญี่ปุ่นจำเป็นน้อยกว่าทักษะการฟัง-พูด	12.09	25.27	20.88	19.78	21.98
26	การเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่นยากกว่าการเรียนการฟัง-พูด	28.57	16.48	26.37	23.08	5.49
27	ตัวอักษรคันจิ เป็นอุปสรรคในการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่น	57.14	20.88	17.58	3.30	1.10
28	ตัวอักษรฮิรางานะ/คาตากานะ เป็นอุปสรรคในการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่น	3.30	4.40	18.68	25.27	48.35
29	การเรียนออนไลน์มีผลต่อการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่น	53.85	20.88	16.48	5.49	3.30
30	คะแนนและเกรดที่ได้รับ มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่น	53.85	26.37	15.38	3.30	1.10

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า การเรียนรายวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น (65.93%) ในการเรียนวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น สิ่งสำคัญที่สุดคือการเรียนคำศัพท์ (56.04%) สิ่งสำคัญที่สุดคือการเรียนไวยากรณ์ (40.66%) สิ่งสำคัญที่สุดคือการเรียนรู้การแปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นไทย และ ไทยเป็นญี่ปุ่น (39.56%) ผู้เรียนเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ตัวอักษรคันจิเป็นอุปสรรคในการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่น (57.14%) แต่ในทางตรงกันข้าม ผู้เรียนไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ตัวอักษรฮิรางานะ/คาตากานะเป็นอุปสรรคในการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่น (48.35%) ผู้เรียนเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า การเรียนออนไลน์มีผลต่อการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่น (53.85%) คะแนนและเกรดที่ได้รับมีผลต่อ

แรงจูงใจในการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่น (53.85%) การเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่นยากกว่าการเรียนการฟัง-พูด (28.57%) และทักษะการเขียนภาษาญี่ปุ่นจำเป็นน้อยกว่าทักษะการฟัง-พูด (25.27%) ผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลางว่า ตนชื่นชอบและถนัดการเขียนเป็นภาษาญี่ปุ่น (63.74%) ชื่นชอบและถนัดการเขียนเป็นภาษาไทย (37.36%) สำหรับการเรียนวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่นนั้น เรียนในประเทศญี่ปุ่นดีที่สุด (35.16%) และการเรียนวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น เรียนกับครูเจ้าของภาษา (ชาวญี่ปุ่น) ดีที่สุด (39.56%)

ผลการศึกษาแสดงว่า ผู้เรียนมีความเชื่ออย่างยิ่งว่า การเรียนวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น สังเกตได้จากสัดส่วนร้อยละ 65.93ของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งค่อนข้างสูง ทั้งนี้ปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับพื้นฐานของการเขียน ได้แก่ คำศัพท์ (56.04%) ไวยากรณ์ (40.66%) และการแปล (39.56%) ดังปรากฏในตัวอย่างข้อคิดเห็นต่อไปนี้

“การเขียนนั้นเป็นวิชาที่จำเป็นเพราะการเขียนนั้นจะเป็นการนำความรู้ที่มีนั้นออกมาใช้ ช่วยให้จำคันจิ/ไวยากรณ์ได้ดีจากการใช้จริง ไม่ว่าจะเป็คำศัพท์ แกรมม่า คันจิ ล้วนสำคัญเท่า ๆ กัน ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้”

“คิดว่าถ้าเรียนการเขียนควรจะเรียนเริ่มต้นจากไวยากรณ์ คำศัพท์ หากไม่เข้าใจไวยากรณ์หรือจำคำศัพท์ไม่ได้ก็จะเป็นอุปสรรคในการเขียนมากกว่าผู้อื่น ถ้าเกิดใช้ไปแบบผิด ๆ การสื่อความหมายก็จะผิดไป”

ผลที่ปรากฏนี้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของกมลทิพย์ พลบุตร (2551) และยุพกา พุกุขิม่า (2554) ที่พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นว่า การเรียนภาษาญี่ปุ่นคือการเรียนคำศัพท์ ไวยากรณ์เป็นจำนวนมาก ควบคู่ไปกับการแปลจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง แม้ว่าจะรูปแบบทางความคิดและการถ่ายทอดออกมาเพื่อสื่อสารให้ผู้อ่านได้เข้าใจ จะเป็นเรื่องสำคัญอีกประการหนึ่ง แต่มักจะถูกมองข้ามไป ความเชื่อนี้ของผู้เรียนน่าจะเป็นผลมาจากประสบการณ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนชาวไทยที่ได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก ให้ท่องจำ คำศัพท์ ไวยากรณ์ และแปลภาษาต่างประเทศที่เรียนให้เป็นภาษาไทยตลอดเวลา อิทธิพลจากประสบการณ์ดังกล่าวส่งผลให้ผู้เรียนพึ่งพาการใช้พจนานุกรม หรือโปรแกรมการแปลภาษา Google translate ในงานเขียนของตน โดยไม่ตรวจสอบความถูกต้องหรือความสละสลวย ทำให้ผู้เขียนได้พบแต่ผลงานของผู้เรียนที่แปลภาษาแบบคำต่อคำ หรือแปลเป็นภาษาที่แปลกเพราะไม่ได้เรียบเรียงเพื่อที่จะสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างถูกต้อง

ในแบบสอบถามนี้ ผู้เขียนได้เพิ่มเติมคำถามเกี่ยวกับปัจจัยเรื่องตัวอักษรทั้งสามชนิดของภาษาญี่ปุ่นว่ามีผลต่อการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่นหรือไม่ พบได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม 57.14% เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ตัวอักษรคันจิเป็นอุปสรรคมากในการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่น ยิ่งจำคันจิไม่ได้ก็ยิ่งท้อต่อการเรียน เพราะไม่คุ้นเคยและมีจำนวนตัวอักษรมากจนทำให้เกิดความสับสน ส่วนตัวอักษรฮิรางานะและคาตากานะกลับไม่มีผลมากนักตามความเชื่อของผู้เรียน

การศึกษานี้ยังพบว่า ปัจจัยในเรื่องของคะแนน (เกรด) และการเรียนออนไลน์ในสถานการณ์ COVID-19 ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนรายวิชาการเขียนด้วยเช่นกัน ผู้เรียนเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า การเรียนออนไลน์มีผลต่อการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่น (53.85%) คะแนนและเกรดที่ได้รับมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่น (53.85%) ดังปรากฏในตัวอย่างข้อคิดเห็นต่อไปนี้ เช่น

“เรียนออนไลน์เกรดตกท้อมากจนอยากย้ายคณะครับ”

“ ยิ่งเรียนแล้วรู้สึกความมั่นใจลดลงค่ะ เกรดไม่ดีเลย ไม่ใช่วิชาเดียว แต่หลายวิชาทำให้รู้สึกท้อค่ะ ไม่รู้สึกสนุกที่ได้เรียนสิ่งที่ชอบอีกแล้วค่ะ”

“เป็นภาษาที่ยากมาก ๆ ต้องใส่ใจเป็นอย่างมาก ในสถานการณ์เรียนออนไลน์เลยยิ่งทำให้เรียนยากขึ้นไปอีก”, “เรียนออนไลน์ทำให้ไม่ได้ฝึกการเขียนค้นคว้าที่ควร”

ประเด็นเรื่องความยากง่ายของทักษะทั้ง 4 (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ในการเรียนภาษาญี่ปุ่นนั้น อัตราส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเชื่ออย่างยิ่งว่า การเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่นยากกว่าการเรียนการฟัง-พูด (28.57%) และมีความเชื่อว่า ทักษะการเขียนภาษาญี่ปุ่นจำเป็นน้อยกว่าทักษะการฟัง-พูด (25.27%) ไม่ได้ถือว่าเป็นอัตราส่วนที่สูงและสามารถบ่งชี้ได้ชัดเจน เพราะเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราส่วนของผู้ที่ไม่เห็นด้วยในแต่ละประเด็น รวมทั้งข้อคิดเห็นบางส่วนที่เกี่ยวข้อง (ดังตัวอย่างด้านล่าง) ทำให้คิดได้ว่า ยังมีผู้เรียนที่เชื่อว่าการเรียนภาษานั้น ทุกทักษะมีความยากและสำคัญเท่า ๆ กัน ดังแสดงในข้อคิดเห็นเหล่านี้

“คิดว่าจำเป็นเพราะการทำงานต่าง ๆ มันต้องมีการเขียนต่าง ๆ ด้วยไม่ใช่แค่พูดกับฟัง”

“การเขียนภาษาญี่ปุ่นมีความจำเป็นพอ ๆ กับการฟัง-พูด เพราะเวลาที่เราเขียนภาษาญี่ปุ่น เราจะต้องนึกคำศัพท์ ไวยากรณ์ และคันจิต่าง ๆ มาใช้ในการเขียน ถ้าเราเขียนได้ เขียนเข้าใจ พอเวลาไปพูด หรือตอบภาษาญี่ปุ่นเราสามารถที่จะเรียงประโยคให้สมบูรณ์ได้เช่นกัน”

“การเขียนจำเป็นต่อการเรียนและทำงานในอนาคตไม่แพ้การพูดหรือการฟัง เพราะการเขียนก็เป็น การนำความรู้เรื่องไวยากรณ์มาใช้เขียนเรียงความ”

“การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญต่อการทำงานในอนาคตและยังสามารถต่อยอดเป็นอาชีพอิสระได้”

“ทักษะการเขียนเป็น 1 ในทักษะสำคัญในการเรียนภาษาที่จำเป็นอย่างมาก การฝึกในตอนนี้อาจจะเป็นแค่การเล่าเรื่องของตัวเองให้ผู้อื่นอ่าน แต่ในภายภาคหน้าอาจจะได้เรียนการเขียนที่จริงจังขึ้น การเขียนรายงาน เขียนเอกสารให้ถูกบริบทจึงเป็นทักษะที่มีประโยชน์ต่อการทำงาน”

6.4. ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับแนวทางการเรียน หน้าที่และบทบาทของผู้เรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่น

ตารางที่ 4 : ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับแนวทางการเรียน หน้าที่และบทบาทของผู้เรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่น

คำถาม	ระดับความคิดเห็น (%)				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วยปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
31 การได้ลองฝึกแก้ไขประโยคที่ผิดเป็นสิ่งที่จำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนของตนเอง	51.65	29.67	13.19	5.49	0.00
32 ข้าพเจ้าไม่ชอบแก้ไขประโยคผิดของตนเองต่อหน้าเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน	15.38	16.48	19.78	20.88	27.47

คำถาม		ระดับความคิดเห็น (%)				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
33	การแลกกันอ่านงานเขียนของเพื่อนร่วมชั้นและแนะนำซึ่งกันและกัน เป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนของตนเอง	30.77	27.47	25.27	13.19	3.30
34	การแก้ไขงานเขียนของตนเองใหม่อีกครั้ง เพื่อทราบข้อผิดพลาด และจุดบกพร่องเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนตนเอง	59.34	35.16	5.49	0.00	0.00
35	นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นควรเรียนการเขียนเกี่ยวกับการตอบ Chat, E-mail	58.24	27.47	14.29	0.00	0.00
36	นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นควรเรียนการเขียนโปสการ์ด ไปรษณียบัตร จดหมาย	37.36	29.67	21.98	8.79	2.20
37	นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นควรเรียนการเขียนในเชิงธุรกิจ	56.04	27.47	16.48	0.00	0.00
38	นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นควรเรียนการเขียนเกี่ยวกับสรุปข้อมูล สรุปความ	47.25	25.27	19.78	6.59	1.10
39	นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นควรเรียนการเขียนเกี่ยวกับการแสดง ความคิดเห็น	45.05	31.87	19.78	3.30	0.00
40	นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นควรเรียนการเขียนรายงาน วิทยานิพนธ์	31.87	29.67	18.68	15.38	4.40

จากตารางที่ 4 ผู้เขียนได้แยกประเด็นคำถามออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) กลวิธีการเรียนที่ใช้อย่างจริงจังในการเรียนรายวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่นที่ผู้เรียนกำลังเรียนอยู่หรือเคยเรียนมา (ข้อ 31-34) และ 2) เนื้อหาที่ผู้เรียนคาดหวังในการเรียนรายวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่น (ข้อ 35-40) ในส่วนของกลวิธีการเรียนที่ใช้อย่างจริงจังในการเรียนรายวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่นนั้น ผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า การได้ลองฝึกแก้ไขประโยคที่ผิดเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนของตนเอง (51.65%) การแก้ไขงานเขียนของตนเองใหม่อีกครั้ง เพื่อทราบข้อผิดพลาดและจุดบกพร่องเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนของตนเอง (59.34%) การแลกกันอ่านงานเขียนของเพื่อนร่วมชั้นและแนะนำซึ่งกันและกันเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนของตนเอง (30.77%) แต่ผู้เรียนไม่เห็นด้วยกับประเด็นที่ว่า ไม่ชอบแก้ไขประโยคผิดของตนเองต่อหน้าเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน (27.47%) ขณะที่ ในส่วนของเนื้อหาที่ผู้เรียนคาดหวังในการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งในทุกประเด็นเนื้อหา โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ควรเรียนการเขียนเกี่ยวกับการตอบ Chat, E-mail (58.24%) ควรเรียนการเขียนในเชิงธุรกิจ (56.04%) ควรเรียนการเขียนเกี่ยวกับสรุปข้อมูล สรุปความ (47.25%) ควรเรียนการเขียนเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็น (45.05%) ควรเรียนการเขียนโปสการ์ดไปรษณียบัตร จดหมาย (37.36%) และควรเรียนการเขียนรายงาน วิทยานิพนธ์ เชิงธุรกิจ (31.87%)

จากผลการศึกษาแสดงว่า กลวิธีในการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่นที่ผู้เรียนใช้อยู่ มีความสอดคล้องกับความคาดหวัง กล่าวคือ ผู้เรียนเชื่อว่า การได้ทราบข้อผิดพลาดและจุดบกพร่องของผู้อื่น (หรือของตนเอง) และได้ลองฝึกแก้ไขประโยคที่ผิดเหล่านั้น เป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนของตนเอง และการแลกกัน

อ่านงานเขียนของเพื่อนร่วมชั้นและแนะนำซึ่งกันและกัน ก็อาจได้ประโยชน์ เพราะการเรียนรู้เรื่องข้อผิดพลาดของตนเป็นสิ่งที่ได้ จะได้ไม่เขียนผิดพลาดอีก แต่ก็ยอมรับว่า การแก้ไขประโยคที่เขียนผิดของผู้อื่นเป็นเรื่องยาก เพราะบางครั้งเพื่อนร่วมชั้นไม่ทราบความตั้งใจ หรือบริบทที่ผู้เขียนประโยคที่ผิดดังกล่าวต้องการสื่อออกมา บางครั้งการแลกเปลี่ยนกันอ่านโดยที่ผู้อ่านไม่เข้าใจว่า ผู้เขียนต้องการสื่อสารอะไร ก็ไม่สามารถให้ความคิดเห็นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม หรือหากผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นต่างกันมาก ก็จะเกิดความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน หรือแม้จะมีพื้นฐานความรู้เท่ากัน แต่หากไม่เข้าใจกระจ่างแจ้งเรื่องคำศัพท์ ไวยากรณ์ต่าง ๆ ก็อาจจะให้ความเห็นไม่ได้ อาจตรวจสอบสิ่งที่ถูกอยู่แล้วให้กลายเป็นผิด ดังเช่นข้อคิดเห็นต่อไปนี้

“รู้สึกว่บางทีเวลาเขียนไปแล้วมีจุดผิดให้เพื่อนตรวจสอบเพื่อนเองก็ไมรู้เหมือนกัน เลยไม่ได้อะไรเท่าไร อีกอย่างคือไม่ค่อยชอบให้มาอ่านอะไรที่ตัวเองเขียนด้วย อย่างน้อยถ้าตรงไหนผิดก็อยากจะทำไมผิด ต้องแก้ไขยังไง เพราะแต่งประโยคไม่เก่งและไวยากรณ์ไม่แม่น ต้องการคำอธิบายไม่ใช่แก้เอง”

“การแลกเปลี่ยนตรวจระหว่างเพื่อน ๆ เพื่อนมีความรู้เท่ากัน อาจจะไม่เห็นว่าควรปรับปรุงตรงไหนตรวจผิดก็มีบ้าง บางครั้งไม่ผิดเพื่อนก็บอกว่ามีผิด”

“ไม่ค่อยโอเคกับการแก้ประโยคมากค่ะ ต่อให้พยายามทำความเข้าใจประโยคของเพื่อนแล้วก็ไม่รู้เรื่องอยู่ดี บางทีแก้เองไปก่อนแล้วก็รู้ว่าแก้ถูกหรือเปล่า ทั้งคำศัพท์ยังมีหลาย ๆ คำที่ไม่รู้ความหมายโดยนัยด้วยค่ะ”

อย่างไรก็ตาม ความคิดเห็นในเรื่องกลวิธีการเรียนวิชาการเขียนที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกกับการแลกเปลี่ยนอ่านงานหรือแก้ไขงานเพื่อให้ทราบข้อผิดพลาดของกันและกันนั้น อาจจะเป็นผลของความเชื่อและความคาดหวังของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย ที่เป็นผู้เรียนระดับขั้นต้นและขั้นกลาง โดยสังเกตจากผลการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่นที่อยู่ในระดับ N3-N5 เป็นส่วนใหญ่ มีความเป็นไปได้ว่า อาจมีลักษณะที่แตกต่างไปจากผู้เรียนที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นในระดับสูง ซึ่งอาจมีมุมมองว่า การแลกเปลี่ยนอ่านงานเขียนและให้ผู้อื่นที่เป็นผู้เรียนเช่นกันมาวิจารณ์งานของตน ก่อให้เกิดการเสียหน้า หรือหากเขียนผิดหลายแห่งอาจถูกเพื่อนมองว่าไม่เก่งภาษาญี่ปุ่นก็เป็นได้

ในส่วนของเนื้อหาที่ผู้เรียนคาดหวังในการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่นนั้น ผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการให้ครอบคลุมในทุกประเด็นที่เกี่ยวกับการเขียนภาษาญี่ปุ่น จากผลที่ได้ทำให้เข้าใจได้ว่า ผู้เรียนต้องการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่นที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและมีประโยชน์ในการทำงานจริงในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเขียนตอบ Chat, E-mail (58.24%) การเขียนจดหมายในเชิงธุรกิจ (56.04%) การเขียนเกี่ยวกับสรุปข้อมูล สรุปความ (47.25%) ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นเนื้อหาค่อนข้างมากและชัดเจน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ควรให้นักศึกษาได้ฝึกเขียนการตอบ E-mail เพื่อในตอนนี้นักศึกษาอยากทำงานที่ต้องซื้อขาย หรือมีการติดต่อในรูปแบบทางการกับชาวญี่ปุ่นนั้น การเขียน E-mail เป็นสิ่งสำคัญ”

“ผมคิดว่าอยากเรียนในเชิงธุรกิจครับเพราะเป็นสิ่งที่อนาคตถ้าผู้เรียนที่จบจากมหาวิทยาลัยแล้วจะได้มีโอกาสได้ใช้ในงานที่ตนทำแน่ ๆ”

“คิดว่าควรเรียนเรื่องที่คนใหญ่จะสามารถเอาไปได้จริงในที่ทำงานมากกว่า เช่น การตอบ Chat หรือ E-mail”

“อยากได้แบบฟอร์มหรือแบบฝึกหัด ที่ใช้ในรูปแบบ สำนักงาน โรงงาน โรงแรม และมีการยกตัวอย่างการใช้งานเอกสารจริงที่เราเขียนอย่างไรคะ”

“หนูคิดว่าควรเรียนให้ครอบคลุมหลาย ๆ เรื่องเพราะว่าขึ้นปีถัดไปอาจจะต้องเรียนหนักขึ้นและเรื่องที่ต้องเจอในการเขียนอาจจะยากขึ้นอีกหลายระดับดังนั้นควรจะเรียนให้ครอบคลุมหลายเรื่อง”

“คิดว่าอีเมลกับแชทส่วนตัวคิดว่าจำเป็นค่อนข้างมาก สำหรับคนที่ต้องการจะมีเพื่อนเป็นคนญี่ปุ่น เพราะเรากับเค้ามีวัฒนธรรมที่ไม่เหมือนกันทำให้ผู้เรียนคนไทยที่ไม่รู้ตรงนี้อาจจะเกิดความเข้าใจที่ผิดหรือทำอะไรผิดไปได้”

“คิดว่า การเขียนทุกรูปแบบมีความจำเป็นมาก ๆ โดยเฉพาะการเขียนแสดงความคิดเห็น การตอบอีเมลเพราะมีการใช้ที่บ่อย แม้จะไม่ได้ใช้ในที่ทำงานแต่ในการทำงานร่วมกับคนญี่ปุ่นในด้านใด ๆ ก็ล้วนจำเป็นทั้งหมด รวมถึงการเขียนแจ้งข่าวสารต่าง ๆ ก็จำเป็นมาก ๆ เช่นกัน เช่น การเขียนแจ้งคนญี่ปุ่นถึงผลการประชุม อีกทั้งในการเขียนแต่ละแบบยังมีลักษณะการเขียนที่แตกต่างกันเล็ก ๆ จึงคิดว่าจำเป็นมาก ๆ ที่ควรจะฝึกการเขียนแต่ละแบบนี้”

6.5. ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับหน้าที่และบทบาทของอาจารย์ผู้สอนการเขียนภาษาญี่ปุ่น

ตารางที่ 5 : ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับหน้าที่และบทบาทของอาจารย์ผู้สอนการเขียนภาษาญี่ปุ่น

คำถาม	ระดับความคิดเห็น (%)				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
41 ในชั้นเรียน อาจารย์ควรเตือนนักศึกษาให้เขียนภาษาญี่ปุ่นให้ถูกต้องอยู่เสมอ	45.05	35.16	16.48	3.30	0.00
42 ในชั้นเรียน อาจารย์ควรแก้ไขคำศัพท์หรือประโยคทันทีเมื่อนักศึกษาใช้ภาษาญี่ปุ่นผิด	60.44	27.47	9.89	2.20	0.00
43 ในชั้นเรียน อาจารย์ควรอธิบายไวยากรณ์โดยละเอียด	61.54	29.67	7.69	1.10	0.00
44 ในชั้นเรียน อาจารย์ควรแปลความหมายประโยคภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยทีละประโยค	32.97	30.77	26.37	8.79	1.10
45 ในชั้นเรียน อาจารย์ควรเป็นผู้ช่วยอธิบายให้นักศึกษาเป็นผู้แก้ไขคำศัพท์หรือประโยคเอง	37.36	28.57	25.27	8.79	0.00
46 ในชั้นเรียน อาจารย์ควรต้องสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น	52.75	26.37	16.48	3.30	1.10
47 อาจารย์ควรกำหนดเนื้อหาหัวข้อที่จะเรียนตามความสนใจของนักเรียนและมีความหลากหลาย	54.95	20.88	20.88	2.20	1.10

คำถาม	ระดับความคิดเห็น (%)				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
48 อาจารย์ควรกำหนดเนื้อหาหัวข้อในระดับที่ไม่ยากจนเกินไป เพราะไม่ใช่ทุกคนจะเข้าใจหัวข้อที่ยาก	59.34	23.08	12.09	4.40	1.10
49 อาจารย์ควรสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียนอยู่เสมอ	63.74	25.27	9.89	1.10	0.00
50 อาจารย์ควรต้องมีอุปกรณ์เทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อใช้ในการเรียน การสอนอย่างมีประสิทธิภาพ	32.97	37.36	26.37	2.20	1.10
51 อาจารย์ควรมีความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่าง วัฒนธรรมไทย-ญี่ปุ่นและอธิบายได้อย่างถูกต้อง	51.65	30.77	13.19	4.40	0.00
52 อาจารย์ควรเป็นผู้มีอารมณ์ขันและจัดการเรียนการสอน ให้มีความสุขสนุกสนาน	67.03	24.18	6.59	2.20	0.00
53 อาจารย์ควรให้กำลังใจนักเรียนอยู่เสมอ ไม่กดดันนักเรียน	83.52	12.09	3.30	1.10	0.00
54 อาจารย์ชาวญี่ปุ่นควรจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาญี่ปุ่น เป็นหลัก	45.05	37.36	12.09	4.40	1.10
55 อาจารย์ชาวไทยควรจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาไทย เป็นหลัก	10.99	16.48	42.86	19.78	9.89

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนเห็นด้วยอย่างยิ่งในหลายประเด็น โดยเฉพาะประเด็นบุคลิกของอาจารย์ผู้สอนและบรรยากาศในการเรียนการสอน ที่มีอัตราส่วนการเห็นด้วยอย่างยิ่งสูง เช่น อาจารย์ควรให้กำลังใจนักเรียนอยู่เสมอ ไม่กดดันนักเรียน (83.52%) อาจารย์ควรเป็นผู้มีอารมณ์ขันและจัดการเรียนการสอนให้มีความสุขสนุกสนาน (67.03%) อาจารย์ควรสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียนอยู่เสมอ (63.74%) ในประเด็นของกลวิธีการสอนของอาจารย์ ผู้เรียนเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ในชั้นเรียนอาจารย์ควรอธิบายไวยากรณ์โดยละเอียด (61.54%) ในชั้นเรียนอาจารย์ควรแก้ไขคำศัพท์หรือประโยคทันทีเมื่อนักศึกษาใช้ภาษาญี่ปุ่นผิด (60.44%) อาจารย์ควรกำหนดเนื้อหาหัวข้อในระดับที่ไม่ยากจนเกินไป เพราะไม่ใช่ทุกคนจะเข้าใจหัวข้อที่ยาก (59.34%) อาจารย์ควรกำหนดเนื้อหาหัวข้อที่จะเรียนตามความสนใจของนักเรียน และมีความหลากหลาย (54.95%) ในชั้นเรียน อาจารย์ควรต้องสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น (52.75%) และอาจารย์ควรมีความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมไทย-ญี่ปุ่น และอธิบายได้อย่างถูกต้อง (51.65%) อาจารย์ควรเตือนนักศึกษาให้เขียนภาษาญี่ปุ่นให้ถูกต้องอยู่เสมอ (45.05%) ในชั้นเรียน อาจารย์ควรเป็นผู้ช่วยอธิบายให้นักศึกษาเป็นผู้แก้ไขคำศัพท์หรือประโยคเอง (37.36%) ในชั้นเรียน อาจารย์ควรแปลความหมายประโยคภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยทีละประโยค (32.97%) ผู้เรียนเห็นด้วยว่า อาจารย์ควรต้องมีอุปกรณ์เทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ (37.36%) ในประเด็นของภาษาที่ผู้เรียนคาดหวังในการใช้สอน ผู้เรียนเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า อาจารย์ชาวญี่ปุ่นควรจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาญี่ปุ่นเป็นหลัก (45.05%) และเห็นด้วยปานกลางว่า อาจารย์ชาวไทยควรจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาไทยเป็นหลัก (42.86%)

จากผลการศึกษาแสดงว่า ในประเด็นเรื่องบุคลิกของอาจารย์ผู้สอนและบรรยากาศในการเรียนการสอน ผู้เรียนคาดหวังถึงความช่วยเหลือและการผลักดัน ทั้งด้านความรู้และจิตใจ อาจารย์ควรสร้างแรงจูงใจในการเรียนและให้กำลังใจนักเรียนอยู่เสมอ ไม่กดดันนักเรียน อาจารย์ควรเป็นผู้มีอารมณ์ขันและจัดการเรียนการสอนให้มีความสนุกสนาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยุพกา พุกขิมา (2562) ในเรื่องของ “ครูสอนภาษาญี่ปุ่นที่ดี” ที่เน้นถึงครูที่เข้าใจและรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน และเรื่อง “ชั้นเรียนที่ดี” ที่ได้เพิ่มพูนความรู้เรียนสบาย ไม่เครียด และสอดคล้องกับเรื่อง “คุณภาพกิจกรรมในชั้นเรียน” ในผลงานของคาวาดะ (Kawada, 2014) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์ COVID-19 ผู้เรียนย่อมประสบปัญหาหลายประการ ทั้งเรื่องการเรียนรู้และการใช้ชีวิต มีความวิตกกังวล ทำให้ขาดประสิทธิภาพในการเรียน ชั้นเรียนที่เรียนแล้วผ่อนคลายสบายใจจะเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน ดังนั้น การให้กำลังใจและไม่กดดันนักเรียนจึงเป็นสิ่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญและชี้ให้เห็นจากอัตราส่วนของผู้เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สูงที่สุดในบรรดาหัวข้อทั้งหมดในแบบสอบถาม (83.52%) โดยระบุข้อคิดเห็นเพิ่มเติมดังนี้

“อาจารย์เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนมีแรงกระตุ้น หรือแรงบันดาลใจในการเรียนมากขึ้น ถึงแม้เนื้อหาจะยากแค่ไหนแต่ถ้าผู้เรียนถูกพินิจพอใจในตัวอาจารย์ผู้สอนและวิธีการสอน เนื้อหาที่ยากก็ไม่ใช่อุปสรรคมาก”

“อาจารย์ผู้สอนเป็นส่วนที่สำคัญมากสำหรับการเรียนการเขียน เพราะเป็นวิชาที่ยากและต้องมีความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนเพื่อให้เนื้อเรื่องออกมามีความน่าสนใจ การที่ผู้สอนได้มีการสอดแทรกในเรื่องที่จะเขียนและเกริ่นนำก็สามารถช่วยให้ผู้เรียนสนุกขึ้นได้”

“อาจารย์ผู้สอนการเขียนภาษาญี่ปุ่น ควรที่จะต้องอธิบายการเขียนให้นักศึกษาเข้าใจ และไม่กดดันในการตอบคำถาม และสร้างแรงจูงใจที่อยากจะทำให้นักศึกษาอยากเรียนวิชานี้ มีเกมหรือกิจกรรมการเขียนให้เล่น บางครั้งบางคราวเพื่อเป็นการผ่อนคลายหรือไม่เครียดไปกับวิชานี้”

“เชื่อว่าบทบาทของผู้ที่เป็นอาจารย์วิชาการเขียน ควรจะอธิบายและทำการสอนอย่างละเอียด เพื่อให้ในภายภาคหน้าผู้เรียนจะสามารถนำไปเขียนได้อย่างเหมาะสม แต่บรรยากาศในเวลาเรียนและหัวข้อก็มีความสำคัญ มีผลต่อแรงจูงใจและความสนใจเรียนของผู้เรียน โดยส่วนตัวแล้วชอบที่อาจารย์มักจะช่วยแก้ส่วนที่ผิดในทันที ถึงแม้บางครั้งเราก็ไม่รู้จุดที่ผิด แต่อาจารย์ก็ทำการช่วย เพราะการที่เราไม่รู้แล้วไม่รู้ว่ามีผิดอะไรต่อไป จะทำให้เราใช้อย่างผิด ๆ คิดเป็นรูปประโยคผิด ๆ ต่อไป ชอบคุณอาจารย์มาก ๆ นะคะ”

“บทบาทของอาจารย์ในความคิดของฉันทัดคือ ต้องไม่กดดันเด็กเกินไป มีอารมณ์ขันบ้าง ไม่ดุ ไม่มองเด็กด้วยสายตากดดัน เป็นกำลังใจให้เด็กทุกคนที่ทำถูก และคนที่ทำผิด เพราะคำชมของอาจารย์ถือเป็นกำลังใจของนักเรียนเป็นอย่างมาก”

“ฉันทัดเชื่อว่าการที่อาจารย์สอนด้วยความเป็นตัวของตัวเอง อย่างที่อาจารย์เองเข้าใจและสอนนักศึกษาให้เข้าใจในรูปแบบที่ง่ายขึ้นการเรียนรู้อาจจะง่ายขึ้น เข้าใจมากขึ้นค่ะ”

ในประเด็นของกลวิธีและบทบาทของอาจารย์ผู้สอน จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญกับบทบาทของผู้สอน ผู้เรียนคาดหวังให้ผู้สอนอธิบายไวยากรณ์โดยละเอียด แก้ไขคำศัพท์หรือ

ประโยคทันทีเมื่อนักศึกษาใช้ภาษาญี่ปุ่นผิด และสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่นในชั้นเรียน อธิบายเปรียบเทียบกับวัฒนธรรมไทยได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนและบทบาทหน้าที่ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นของ ยุพกา พุกขิมา (2562) ผู้เรียนคาดหวังให้ผู้สอนกำหนดเนื้อหาหัวข้อการเรียนในระดับที่ไม่ยากจนเกินไป โดยคำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้เรียนคาดหวังว่าจะได้มีส่วนร่วมในการกำหนดหัวข้อที่จะเรียนตามความสนใจของตนและให้มีความหลากหลายยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นแนวทางการเรียนการสอนที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน เรียกว่า Autonomous Learning (Aoki, 2005) โดยมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมดังนี้

“ค่อนข้างชอบรูปแบบการเรียนการสอนตอนนี้ค่ะ ไม่เครียดจนเกินไปอาจารย์สอนสนุกไม่ได้เน้นเฉพาะการเขียนมีการสอนและทบทวนไวยากรณ์ให้ในคาบเรียน อยากพัฒนาการเขียนของตัวเอง ในส่วนหัวข้อการเขียนชอบหัวข้อที่อาจารย์เลือกมาทุกหัวข้อค่ะทำให้ได้รู้จักลักษณะนิสัยของเพื่อนในชั้นเรียนมากขึ้นผ่านการเขียนของทุกคน”

“กำหนดหัวข้อที่สนใจ อยากให้การเขียนมีหลากหลายแนว เขียนจดหมายถึงใครสักคน หรือไม่ก็ให้เขียนการ์ดแล้วตกแต่ง ซึ่งคิดว่าน่าจะมีประโยชน์ในการใช้จริง”

“ไม่ควรกดดันหรือเจาะลึกเนื้อหาเกินความจำเป็น ควรรู้แต่ไม่จำเป็นต้องลึกจนทำให้นักศึกษากดดันและหมดแพชชั่นในการเรียนภาษา”

“บทบาทของอาจารย์มีผลต่อการเรียนของนักศึกษาเป็นอย่างมาก การเรียนควรมีทั้งยากง่ายเพื่อให้เด็กไม่รู้สึกเครียดเกินไปหรือน่าเบื่อเกินไป เพราะหากง่ายเกินไปในหัวข้อซ้ำ ๆ ตัวผู้เรียนอาจรู้สึกจำเจ แต่ถ้าต้องเขียนเรื่องยาก ๆ ตลอดอาจทำให้เครียดและเหนื่อยล้าได้ แต่จริง ๆ แล้วการเขียนเรื่องยาก ๆ ก็ไม่ได้เป็นปัญหาตรงใดที่มีอาจารย์คอยให้กำลังใจและคำปรึกษา สร้างบรรยากาศที่ไม่รู้สึกกดดัน การที่นักศึกษาสามารถมีสิ่งที่ยึดเหนี่ยวได้ในเรียนถือว่าเป็นเรื่องที่ดี”

ในส่วนของภาษาที่ใช้สอน ผู้ตอบแบบสอบถามยังคงให้ความสำคัญกับการสอนที่ใช้ภาษาญี่ปุ่นเป็นหลัก หากผู้สอนเป็นชาวญี่ปุ่น และคาดหวังให้อาจารย์ชาวไทยใช้ภาษาไทยเป็นหลักและใช้ภาษาญี่ปุ่นบ้างเพื่อให้เกิดการฝึกฝนและความเข้าใจที่ชัดเจน โดยมีข้อคิดเห็นดังนี้

“การสอน สอนเป็นภาษาไทยก็รู้สึกสบายใจมากกว่า แต่ถ้าสอนเป็นภาษาญี่ปุ่นก็จะรู้สึกได้ความรู้มากกว่า แต่ถ้าหากเป็นในช่วงของการอธิบายไวยากรณ์ ใช้ภาษาไทยอาจจะดีกว่าเพื่อให้เข้าใจตรงกัน”

“ควรมีการใช้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทยควบคู่กันไป แต่อาจจะไปลงน้ำหนักที่ภาษาญี่ปุ่นมากกว่า และมีการอธิบายภาษาไทยด้วยสื่อที่เป็นรูปธรรมในสถานการณ์ที่คิดว่าผู้เรียนจะเข้าใจยาก”

7. สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาพบว่า ในประเด็นความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่น แรงจูงใจและความคาดหวังที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนส่วนใหญ่เชื่อว่า ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่ยากต่อการเรียนรู้ จึงทำให้การเรียนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างจากการเรียนวิชาอื่น ๆ ผู้เรียนจำนวนมากเชื่อว่า ความกระตือรือร้น การขวนขวาย และแรงจูงใจ มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนภาษาญี่ปุ่น รวมไปถึงเรื่องของอายุและความสามารถในการเรียนภาษาซึ่งแตกต่างกันไปตามความสนใจและสิ่งแวดล้อมของแต่ละคน ทั้งนี้ผู้เรียนไม่เชื่อเป็นอย่างยิ่งว่า ปัจจัยทางด้านเพศจะมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการเรียน ผู้เรียนมีความเชื่อต่อแรงจูงใจและความคาดหวังในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของตนเองในเชิงบวก เพราะเชื่อว่า จะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาญี่ปุ่นที่ตนเองเลือกที่จะเรียนเอง 'ไม่ว่าจะมีสาเหตุมาจากความชื่นชอบในตัวภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่นอันเป็นเอกลักษณ์ หรือในเรื่องของการทำงานที่ดีในอนาคต ซึ่งถือเป็นแรงจูงใจและผลักดันที่ดีสำหรับการเรียนภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียน

ดังนั้น ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นควรนำเอาแรงจูงใจและความคาดหวังเชิงบวกเหล่านี้มากระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแสดงความสามารถอย่างเต็มที่ สร้างความเข้าใจให้ผู้เรียนยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล เรียนแบบช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พุดคุยและอธิบายเพื่อลบความเชื่อด้านลบ เช่น พยายามอธิบายว่า แม้ภาษาญี่ปุ่นจะแตกต่างจากภาษาไทยและเรียนรู้ได้ยาก แต่ก็บางประเด็นที่เรียนรู้ได้ง่าย เช่น การออกเสียง พยายามเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การเรียนรู้อักษรคันจิโดยการอธิบายความหมายของตัวคันจิและประสมคำคันจิเพื่อเพิ่มพูนต่อยอดคำศัพท์ให้มากขึ้น

ในประเด็นความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่น แนวทางการเรียน หน้าที่และบทบาทของผู้เรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนมีความเชื่ออย่างยิ่งว่า การเรียนรายวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น โดยเห็นว่า การเรียนภาษาญี่ปุ่นคือการเรียนคำศัพท์และไวยากรณ์จำนวนมาก ควบคู่ไปกับการแปลจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง ซึ่งเป็นความเชื่อที่เป็นผลมาจากประสบการณ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนชาวไทย ที่ได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก ๆ การยึดติดกับความเชื่อเหล่านี้ทำให้เกิดแรงจูงใจเชิงลบ เมื่อไม่มั่นใจในคลังคำศัพท์และไวยากรณ์ของตนเองแล้ว ย่อมส่งผลถึงการขาดความมั่นใจและเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการเขียน ฉะนั้น ผู้สอนจึงควรอธิบายให้ผู้เรียนได้เข้าใจว่า ยังมีปัจจัยอื่นที่สำคัญไม่น้อยไปกว่าคำศัพท์และไวยากรณ์ เช่น รูปแบบในการถ่ายทอดความคิดผ่านงานเขียนอย่างเหมาะสมเพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจ การใช้ประโยชน์จากพจนานุกรมหรือแอปพลิเคชันการเรียนภาษาหรือแอปพลิเคชันการแปลภาษาให้เกิดประโยชน์และกฎวิธี ส่งเสริมการใช้กิจกรรมการเขียนที่ไม่ยึดติดกับไวยากรณ์หรือคำศัพท์ เช่น การเขียนจดหมาย โปสการ์ด ที่มีรูปแบบและคำศัพท์ตายตัว โดยให้ผู้เรียนตกแต่งรูปแบบตามความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละคน เพื่อเป็นการผ่อนคลายจากการเรียนออนไลน์ที่ส่งผลอย่างยิ่งต่อแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียนในปัจจุบัน

ในประเด็นความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และกลวิธีการสอนของครูผู้สอนการเขียนภาษาญี่ปุ่นที่ดี พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญกับบรรยากาศในการเรียนและกลวิธีการสอนของผู้สอนค่อนข้างมาก ผู้เรียนคาดหวังให้ผู้สอนสร้างแรงจูงใจในการเรียนและให้กำลังใจผู้เรียน ไม่กดดัน มีอารมณ์ขัน และจัดการเรียนการสอนให้มีความสนุกสนาน ไม่เคร่งเครียด ผู้สอนควรให้คำอธิบายเกี่ยวกับคำศัพท์และ

ไวยากรณ์ที่เป็นประโยชน์ตามขอบเขตของเนื้อหาในการเขียน และเน้นย้ำให้ผู้เรียนเข้าใจว่า รูปแบบการเขียน และกลวิธีในการเรียบเรียงเพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจก็เป็นสิ่งสำคัญ เพื่อไม่ให้เป็น “งานเขียนที่ถูกไวยากรณ์แต่ไม่ถูกใจผู้อ่าน” ในชั้นเรียนผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นถึงประเด็นเนื้อหาการเขียนที่ผู้เรียนอยากเขียน ตกลงร่วมกันและอธิบายถึงความจำเป็นในการเรียนการเขียนที่ต้องมีเนื้อหาที่ทั้งง่ายและยากคละกันไปตามระดับของผู้เรียน ผู้สอนชาวไทยไม่ควรยึดติดกับการสอนโดยภาษาไทยอย่างเดียว ควรใช้ภาษาญี่ปุ่นในการสอนบ้างและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สื่อสารเป็นภาษาญี่ปุ่นบ้าง เพื่อให้เกิดความหลากหลายในกิจกรรม และสร้างแรงกระตุ้นและเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียนการเขียนภาษาญี่ปุ่นที่ดียิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- กมลทิพย์ พลบุตร. 2551. “ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษาญี่ปุ่น.” วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร 5(2): 25-40.
- ยุพกา พุกขิมา. 2554. “ความเชื่อและกลยุทธ์การเรียนรู้ของนิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชาวไทย.” มนุษยศาสตร์ ในทศวรรษใหม่ พลวัตแห่งองค์ความรู้กับพหุลักษณะทางวัฒนธรรม. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์: 103-120.
- ยุพกา พุกขิมา. 2562. “ความเชื่อและความคาดหวังของผู้เรียนชาวไทยต่อชั้นเรียนภาษา ญี่ปุ่น ครูภาษาญี่ปุ่น และบทบาทของผู้สอน.” คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์: 1-25.
- Aoki, N. 2008. Jiritsu gakushū (Autonomous Learning). In Journal of Japanese Language Teaching (Ed.), Shinpan nihongo kyōiku jiten (New Dictionary of Japanese Language Education): 773-775. 木直子. 2005. 「自律学習」日本語教育学会(編) 『新版日本語教育事典』大修館書店, 773-775.
- Altan, M. Z. 2006. “Beliefs about Language learning of foreign language-major university students.” Australian Journal of Teacher Education 31(2): 45-52.
- Aungtrakul, Atchara. 2008. Gaikokugo kyōushi no Yakuwari ni kansuru Taijin nihongo gakushuusha birifu - Daigaku ni okeru Nihongo shusenkou wo taishō toshite. (Thai Learners of Japanese Beliefs in the Role of Foreign Language Teachers – A study of Thai Learners of Japanese Majors at University –). Nihongo Kyōiku Kokusai shinpojūmu (Tōnan ajia ni okeru nihongo Kyōiku no tenbō) Proceedings of the International Symposium on Japanese Language Education (Prospects for Japanese Education in Southeast Asia) Department of Japanese, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University. (pp.92-96). 「外国語教師の役割に関するタイ人日本語学習者ビリーフー大学における日本語主専攻を対象として一」『日本語教育国際シンポジウム「東南アジアにおける本後教育の展望」予稿集』, 92-96 タマサート大学教養学部日本語学科.
- Bernat, E. and Lloyd. 2007. “Exploring the gender effect of EFL learners} s beliefs about language learning.” Australian Journal of Educational Developmental Psychology 7: 79-91.
- Diab, R. 2006. “University students beliefs about learning English and French in Lebanon.” System 34(1): 80-96.
- Ely, M. C. 1986. “An Analysis of discomfort , risk-taking, sociability and motivation in the L2 classroom.” Language Learning 36(1): 1-25.

- Ferguson, A. 2005. *Student's beliefs about their foreign language instructors: A look at the native-speaker /non-native speaker issue*. Unpublished Doctoral Dissertation, University of Arizona, USA.
- Hashimoto, Y. 1993. Gengo gakushū nitsuite no BELIEFS ha'aku no tame no kokoromi – BALLI wo mochiite. (An Attempt to Grasp BELIEFS on Language Learning – using BALLI). Tsukuba daigaku ryūgakusei sentā nihongo kyōiku ronshū (Japanese Education Course, Tsukuba University International student center): 215-241.
- 橋本洋二. 1993. 「言語学習についての BELIEFS 把握のための試み—BALLI を用いて—」 『筑波大学留学生センター日本語教育論集』 筑波大学留学生センター, 215-241.
- Horwitz, E. K. 1987. "Surveying student's beliefs about language learning." In A. Wenden and J. Rubin. (eds.) *Learner Strategies in Language Learning*. Prentice Hall International: 119-132.
- , 1988. "The beliefs about language learning of beginning university foreign language students." *Modern Language Journal* 72 (3): 283-294.
- Ilkay, C. Y. & Basak, T. 2015. "Beliefs about Language Learning : A study of Turkish University students Learning English." *International Journal of Arts and Sciences* (Online). www.researchgate.net/publication/282019962, August 20, 2021.
- Kawada, K. 2014. Shitsu teki Chōsa wo tōshite (Kyōshitsu seikatsu no shitsu wo takameru tankyū teki jissen. (Exploratory practice to improve "quality of classroom life" through qualitative research). *Chūbuchiku eigo kyōiku gakkai kiyō* (Bulletin of the Chubu District Association for English Education) 43: 311-318.
- 河田浩一. 2014. 「質的調査を通して「教室生活の質」を高める探究的実践」 『中部地区英語教育学会紀要』 43, 311-318.
- Kōgin, M. 2006. Nihon kokunai no hi-bogo washa nihongo kyōshi ni taisuru gakushūsha no henyō - Waseda daigaku no shokyu jissen wo tōshite. (Learner's Transformation toward Non-Native Japanese Teachers in Japan: Through the Beginner's Practice at Waseda University Exploratory practice to improve "quality of classroom life" through qualitative research). *Kōza nihongo kyōiku* (Japanese Education Course) 42: 60-81. Center for Japanese Language Education and Research, Waseda University.
- 幸銀眞. 2006. 「日本国内の非母語話者日本語教師に対する学習者の変容—早稲田大学の初級実践を通して—」 『講座日本語教育』 42, 60-81. 早稲田大学日本語教育研究センター.

- Mori, Y. 1997. Epistemological beliefs and language learning beliefs: What do language learners believe about their learning? Paper presented at the Annual Meeting of the American Educational Research Association, Illinois, USA.
- Nuibe, Y. 2010. Nihongo kyōshi ga kihon tekini sonaeru beki rikiryō senmonsei towa nanika (What skills and expertise should Japanese language teacher basically prepare?) nihongo kyōiku. (Japanese Language Education Bulletin) 144: 4-14.
縫部義憲. 2010. 「日本語教師が基本的に備えるべき力量・専門性とは何か」 『日本語教育』 144, 4-14.
- Saranya, K. and Yoshida, N. 2012. Tīm tīchingu ni okeru nētibu kyōshi to non nētibu kyōshi no yakuwari buntan – Chiangmai daigaku shokyū nihongo kurasu no Taijin Gakushūsha no kitai. (Role of Native and Non-Native Teachers in Team Teaching: Expectations of Thai Learners in Chiang Mai University's Beginner Japanese Language Class). Kokusai kōryū kikin Bankoku nihon bunka sentā nihongo kyōiku kiyō. (The Japan Foundation Bangkok Japanese Language Education Bulletin) 9: 129-138.
吉田直子. 2012. 「チーム・ティーチングにおけるネイティブ教師とノンネイティブ教師の役割分担—チェンマイ大学初級日本語クラスのタイ人学習者の期待—」 『国際交流基金バンコク日本文化センター日本語教育紀要』 9, 129-138.
- Tano Akane. 2021. “The Effect of Reaction-Paper on Lecture Type Writing Course: Practical Report on a University Japanese course in Thailand.” เอกสารสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2564: 131 -142